૫૪૫૯

પારસી નાટક મંડલી.

ચતરા બકાવલી

નાં

ગાયનો.

મુંબઇ:

મુંબઈ સમાચાર છાપખાનામાં છાપ્યું છે.

૧૮૯૩.

કીંમત આના બે.

ચતરા બકાવલીનાં ગાયનો.

૧.

શજીન્દર રીમ ઝીમ ઝુમ ઝુમ સનનનન
દેવેં નાદીર જર સીમ જાનના કદરેદાની—શજીન્દર૦

ડાલી ધુમ ડાલી ધુમ સનનનનનનનન, હરાભરા આના જીમેલ મોલાના, સરગમ હરદમ ગાએં બજાએં, દોચન્દ માપાધા કીડકીડધા કીડકીડધા કીડકીડધા ચટપટ ગીન્ના કીડકીડધા, મથ્થા ચમકત દીસજ દમકત જગ બીરહમ બડે જગધર બડે જગધા—શજીન્દર૦

૨.

કયા સોહાએ રંગે જો મોરા રંગ
મોરે રંગસે હએ ખોલ રહો હર રંગ—કયા૦
નીલમકા હએ રંગ નીરાલા
બરખાકી રૂતમે ઝમકે સો મોરા રંગ—કયા૦
પુખરાજ હએ હર રંગસે બાલા
ફસલે ખીજાંપર ચમકેસો મોરા રંગ—કયા૦
લાલ રંગસે હએ જગ ગુલલાલા
ફસલે બહારપર દમકે સો મોરા રંગ—કયા૦
સબજ પરી મએ સબસે હું આલા
રૂત બેરૂતમે ચમકે સો મોરા રંગ—કયા૦

૩.

એએ રંગી, રંગે તુ રંગત નીત રંગ રાગ રંગત કહો ચમકત દુનયામે કઓન આલા—એએ૦

રંગે તુ રંગ રંગ રંગ બરંગી હર હર રંગત દીન રએના, નજર પડત હએ તોહે રંગીલી કયા રંગોમે રંગી રંગ નીરાલા—એએ૦

૪.

આદમગે એ સીફતસુનાકે રાજાકે ગુલશનમે પસન્દ આઈહું—આદમ૦
રાજમે લાલોંકી લાલ બનીહું, સાહેબે હુસનો જમાલ બનીહું
બશરકે રંગ નએ ઢંગ બતલાકે—રાજાકે૦

૫.

અએ માહારાજ સુનીએ કાંહાંની
ઇશ્કમે એ હુઇ હએ દીવાંની
ગએર જીન્સોસે હએ પીત ઠાંની
જાના ઇનસાંનકો ઇસતે જાંની
કયા હુઆ તુજકો અએ બદ કરીના
તુતો થી નેક દાના ઓ બીના
સરવરા ઇસકો મુશકીલ હએ જીના
બખ્શીએ ઇસકી તકસીરો કીના.

૬.

દુર દુર ઓ નારી નાકારી આજારી બાજારી દુર દુર—દુર૦
પરીકે તનકા નુર કયા નહી મીલા, જીનોકા જના નુર કયા નહી મીલા,
તરસ તરસ બશરકે તનપે શરકે ધનપે ખુદ પસન્દ જાએગીરી ધાએપડી;
લીખ્ખી હએ તેરે નામ નારી ખાકધુર દુર દુર—દુર૦

૭.

ચન્દે મહેતાબ ડુબી ગન્દે તાલાબમે અલઅમાંન અલઅમાંન,
અલઅમાંન અલઅમાંન હાએ હાએ હાએ હાએ—ચન્દે૦
સરવરે બરતર અખતરે અનવર, હુઈ બેજઓહર ગુલેઅબતર
પર; દીલબરે ઇન્દર પરી માહાસુન્દર, પરીઓંકી અફસર ગીરી કમતર પર
હમજાતોંસે નાતા તોડા, જીન્નાતોંસે મુહકો મોડા, કએસા હમ હુરોંકો
છોડા, બે નુરોંસે રીશતા જોડા, હાએ હાએ હાએ હાએ—ચન્દે૦

૮.

યા રબ હાલ ખુલ જાવે, ઇશ્ક કીઆ કયું તુને પએદા, કાનો સુના
ઘલજામ ધુમધાંમસે, સુન સુન સુન હુએ હોશગુમ હોશગુમ—હાલ૦

પીતમે સુલગા દીલ જલજલકે, જાંન પડી હય્એ અબ જલકે
દીલ હય્એ દુશમન જાંન હય્એ બય્એરન, પુર ગમ હુય્એ હમ હમદમ
હુય્એ કમ—હાલ૦

૯.

કોઇ લેના બેગ ખબરીઆ છુઆ મોરા સતાય્એ દનિસાં
અય્એસે બનમે ઉઠા, ઝટક પટક હાલો, રહે બીન દેખે ચય્એના—કોઇ૦
કોઉ જાય્ઓ ઉઠાય્ઓ ઉઠાય્ઓ ઊઠાય્ઓ, અય્એસા દેખો જો છલય્એ
કોઉ, કાહુ સંગ દુખ દેના—કોઇ૦

૧૦.

ઓ બદકાર ઓ મગરૂર—ઓ બદનામ ઓ બેનુર
દુર દુર યંહાંસે દુર—સર બસર હય્એ પુર કુસુર
દુર દુર અય્એબદાર, થુ હય્એ તુજપે નાબકાર
સંગ બન હરાંમખ્વાર, આધે તનસે બેશઉર.

૧૧.

કોઇ હાલ કહો જાકે, મેરી પરીકો સમજાકે—કોઇ૦
તેરી ખબર દે કય્ઓન મુજે અય્ઓર લાવે કય્ઓન નીશાંન
તુજે કાંહાં મય્એ પાઉં જાન એહી હય્એદીયાંન રહા હય્એરાંન—કોઇ૦
અય્એ પંખ પંખેરૂ ઉડે ફીરે તુમ જગે જગે પર દુર
કંહી નજર પડી વો હુર સરાસર નુર જો હય્એ મજબુર—કોઇ૦
સુનો સુનો અય્એ બનકે દરખ્તો સુનો મેરી ફરીઆદ
કાંહાં જમા મેરા શમશાદ કરો ઇમદાદ મય્એ હું બરબાદ—કોઇ૦
અય્એ જમીન ફટજા જરા તુ હટજા નજર પડે ઇસરાર
કાંહાં છુપી હય્એ વો દીલદાર ગુલે બેખાર મેરી ગમખ્વાર—કોઇ૦
હવા સલાંમો પયાંમમે હય્એ જેહાંમે તેરા નાંમ
જાંહાં મીલે વો ગુલઅન્દાંમ તુ દે પય્એગામ એહી હય્એ કાંમ—કોઇ૦

૧૨.

દીલ મીલ રૂમ ઝુમ કરોજી સય્એર, દેખના ભાલના કુદરત બહાર
પ્યારી પ્યારી, હય્એ ધરતીપર બહડતી પરવરદીગારકી ગુલકારી—સય્એર૦

જાનકે બાગકે નુરે ચરાગકી ચમક દમક ગજબ જાની પર ઇસ ધુલકે બાગકે ફુલમે તડક ભડક અજબ જાંની કુદરત તકતક નુદરત ચુન્ના હીકમત ફીતરત ખટપટ ગુન્ના—સએર૦

૧૩.

દીલજાંનીકો પાએ ખુદાયા ચેરા તેરા કએસે
બાર અક્ષમકા ઉઠાકે સરપે જંગલ જંગલ ભટકે
કરૂં કયા અએ મએોલા સંગતકો પાઉ મએ કીસજા.

૧૪.

અજબ નહી ઇકસીર તુમારી ખાકકો ચાહે જર કર દે
પરીયોંમે હરએક પરી બેપરકો ઉડા બરતર કર દે
કયું કહેનેમે દેર કરે તુ હાલસે અપને ખબર કરદે
શાએદ કોઈ મેહુરે શમાઇલ રાતકો તેરી સહર કરદે
બકાઓમીકે પાસ હમારી જો કોઇ જલ્દ ગુજર કરદે
ખાકસે ગોયા હમે ઉઠાકર નુરી પર અફસર કર દે
સંગભમે હએ જાન તુમારી કઓન વો પેરો નજર કરદે,
રાજીન્દરસુન પાએ તો હમકો દમ ભરમે પથ્થર કરદે
કોઈ હમસે કઓલ કરે હએ કોઈ પએદા ડર કરદે
તુમમેસે કોઈ ખુશીકા પ્યાલા દેતા હએ તો ભરકર દે,
આદમ સઓ તકરીર ઊઠાકર પરીકી આખેં તર કરદે,
થાંમલે તખ્તે પરીકા પાયા વોહી કરમ તુજપર કરદે.

૧૫.

ખુદાકો દીનરાત જપતે રહો ભજન અસતુત ધર્મકા સુનો જપ કરો દમ ભરો મન હરો ચીત ધરો નીત ડરો જતન કર બએરાગ રબકો—દીન રાત૦

હર ભજન કર હર ભજન કર બાતીની ધરકા દરકા જરકા મોહની નીરગુની કર સુમરની તુ બરમલા ચએની કાહેલી સરવસ ગુજારની કલ ખુદા ઘર અનગીની સરપે ઇજા હએ સુની નર્ક પડકર તડએ રહેની છોડો જાંહાંકી બાતકો દીન રાત૦

૧૬.

ખુશ રહો ખુશ રહો જાઓ અએશ મનાઓ રાજનમેં બએઠી ગુન ભરી બાત સુનાઓ—ખુશ રહો૦

ખુશ રહો પ્યારે મીત હમારે રાજદુલારે જાઓ જગ સાલાર અઓર સરદારી બરખુરદારી પાઓ ફલફુલવારી પાઓ.—ખુશ રહો૦

અએ સરવર દીલજાની પ્યારે હર સુમરન ગુન ગ્યાંની પ્યારે ગુલરૂખ યુસુફસાની પ્યારે હો તુઝકો સુલતાની પ્યારે—ખુશ રહો૦

૧૭.

અએ પીરે જીશાંન ઇસ અહેસાનપે કુરબાન દીલોજાન
એ આસી હએરાન પરીશાન થા હરઆન ખાંનદાનસે
વીરાન મહેરબાન કદરદાન મીલે આપસે જીશાંન
દેયાંન ગ્યાંનસે હું મસ્ત કીએ અહેસાંનોપે અહેસાન—અએ૦

૧૮.

મુદ્દતોં બનમે ફીરા કએસ કભી બન બનકર
સીર હુઆ કોહકે ફરહાદસા દુશમન બન કર
હરમે ઇશ્કમે કરતા રહા અલ્લાહ અલ્લાહ
અબતો મન્દરકે હું ચક્કરમે બીરહેમન બનકર
હાએ દીન કયું કર ગુજારૂં કયા કરૂં
સર દરે મન્દરપે મારૂં કયા કરૂં

૧૯.

મએં બેચારી દુખભરી દુખીયારી બેનએન
અંધીઆરે પાતી રહી ઊજીઆરે દીન રએન
આજ એ કએસા કુદરતી ચમચમ ચમકા નુર
જીસકો દીલકી આંખને સમઝા શોલએ તુર

૨૦.

મોરા મન લાગો ધડકન રે ન માલુંમ કયું હરત મેરીજાં
જોર શોર ઠન ઠન તમામમે કયા ધુંમ ગુંજ ગુંજ બન બન

ધચ્એલતા ધચ્એલતા થરથર તનમન સનસન કાંપતા કાંપતા
જમાના જાના હમને ખબરે જાંની ન જાંની—મોરા મન૦
અકેલે અકેલે ચલે હમ ભલે દમ અલમ બુલાબુલાકે
પાલે ગલે લેલે ડાલે દરદર ફીરના સોધરના દીન તનમન
છોડે યાંહાં એ કડકડ ધુમ કડકડ કડકડ તીકડાંન ધુંમ કડકડ
આજહી જાંની ન જાંની—મોરા મન૦

૨૧.

મીઠી પરી પહાડસા ઢેલ મીલા કચ્ઓનસે સુખ દેખે—મીઠી૦
ઇન્દ્રાસન નગરીસે બાંધી ગઇ પથરીસે
બદલા ન એ જાનતીથી આફત હો જાંપે—મીઠી૦
જાત ધટ્રી અખીઓમે બાત મીટ્રીસખીઓમે
ફાંસી ગઈ ઊલફતમે જાનપે દુખ ઝેલે—મીટ્રી૦

૨૨.

હાએ એ રોગ પરીકો હચ્એ કચ્એસા
દુશમનકોભી હોએ ન અચ્એસા
હમપે રોગ જો પરીકા હારે
કોઉ નાહી અચ્એસા તચ્એસા—હાએ૦
હાએ ઇલાહી કાંહાંકો જાઉં કીસકો હાલ સુનાઉ
જીમે આતાં હચ્એ એહી સંગસે સર ટકરાઉં—હાએ૦

૨૩.

ચાંન્દપે ઘહન અજબ પડા,
કચ્એસા સંગી ગજબ પડા;
જીગર જાંન કયું કર ભલા જાંને પરીકો—ચાંન્દપે૦
તનપે ધરા પાથરીઆ,
નયા રોગ નજર પડા;
નજર દેયાન કયું કર ભલા જાંને પરીકો—ચાંન્દપે૦

૨૪.

હચ્એ હચ્એ ભારી આફત ઉતરી સુધમોરી બીસરી
હચ્એ ઇલાહી કીસ બલ જાઉ કાસે પુછું બચ્એહાનગીરી—હચ્એ૦

નાહેજારી કરતે ગુજરી સબ પલ છીન હમરી,
એક લાચારી સઐા દુશવારી બેકસ બેબસ હું હાએ પરી—હએ૦

૨૫.

પ્યારે જાઓ રએન બાકી થોડી હએ,
બએરી આયોરે સવેરા આન ગમોને દીલ ઘેરા—પ્યારે૦
જીયું જીયું દેર હોતી જાતી હએ ઘટી જાંન મોરી જાતી હએ—બ૦
લાચારી હએ કયા કીજીએ આધી રએન કેૂરા કીજીએ—બએરી૦

૨૬

એ હો જાનાં એ હો રોગી કાહે જાના હાંક દેના રૂપ મીટાકે,
હુ લેને આયા—એ હો જાનાં૦
દીલમે હએ જાંચા મરકે ટલીએ સચ કરીએ અલ્લાહ પાક કહેના
—રૂપ મીટાકે૦

૨૭.

જાનકી અમન પ્યારે જાઓરે હો છએલ હમારે હો ભલા
અરે હાં હાં છએલ હમારે ઓ કનહીયારે—જાનકી૦
જાન જીં બદન મોરે હઓલન ડારી હો મએંવારી
બેકસ ઉલજ રહી—હો ભલા૦
પથ્થર તનકા ના ટલેરે ના જાનુ કએ સાલ
ભોર તસગ જો સાથ રહે ઉસે દુગના હો જંજાલ—જાનકી૦

૨૮.

ગર આપકી ખાતીર મેરી દુન્યાંમે એ તદબીર હો
ગરદનમે મેરી તઓક હો અઓર પાઉમેં જનજીર હો
આંખોકે ખાતીર તીર હો મીલતી ગલે શમશીર હો
સુલી મીલે ફાંસો લગે ફીર મઓત દામનગીર હો
મરકરભી શાયદ જાનપર આફત બીલાતાખીર હો
મેરેહી ખાતીર ખાસકર દોજખ નયા તામીર હો
ઇસ્સેભી બહડકર બાત અગર વહેમો ગુમાંસે દુર હએ
મન્જુર હએ મન્જુર હએ મન્જુર હએ મન્જુર હએ

૨૯.

મુઝે નાદાન તુ અએ જાન ન જાન પ્યારી કહેના માન કહેના માન
કહેના માન—મુઝે૦

દીલ હુએ પરીશાંન જાન હુએ લબે જાંન આસાન હુએ યાંહાં
રહેજાના દુશવાર હુએ બાહરજાનાં જાનાં જાનાં મત કહો જાનાં
જાનેમે હુએ કયા પહેચ્છાના સઓ જાનસે જાન જી જાન કુરબાન
પહેચ્છાન પહેચ્છાન—મુઝે૦

૩૦.

હુએ હુએ એ બદન જો થા નીગોડા પથ્થર
થોડા થા જાનદાર થોડા પથ્થર
હુએ હુએ મેરે દીલપે તુને તોડા પથ્થર
પથ્થર ફોડેપે અઓર ફોડા પથ્થર
હુએ હુએ ઈન્દરને તનસે જોડા પથ્થર
જોડનેભી મેરે તનપે છોડા પથ્થર
હુએ હુએ ન અજાબ એ બહોડા પથ્થર
પર શીશેપે દીલકે તુને છોડા પથ્થર

૩૧.

હમ દીલ કીસો પરીપે ન હરગીજ઼ લગાએંગે
હમભી પરીરૂપોંસે પરે ઘર બનાએંગે
મંદરમે બુતકો પુજને હરગીજ઼ ન આએંગે
હમ દુર દેહર ઈંટકી મસજીદ બનાએંગે
હમ બુત જગેસે હીલકે કહીકો ન જાએંગે
જીસકો ગરજ હો દઓડે હુએ આપ આએંગે
મર જાએં સરકો ફોડકે ફરહાદ બનકે હમ
શીરીંકી તલબ બાત ન હરગીજ ઉઠાએંગે
ફરહાદ સર પટકતા હુઆ પીછે આએગા
હમ જાંને શીરીં પહેલેહી અપની ગવાએંગે.

૩૨.

બાદે બહારી આકે પુકારી ગુલકી સવારી આતી હય્યે
રાજકી પ્યારી રાજદુલારી રાજ કુંઆરી આતી હય્યે
હો ગુલકારીકી તઇયારી અય્યેશકી બારી આતી હય્યે
હર હર ગુલબુન ગુલેતર ચુનકર રખો સબ સરપર ફીર મસનદપર
વો ગુલેબરતર દીલબરે સરવર અખતરે અનવર કરે દીલ ખુશતર
ગુલકો ખજીલ કરે કદમઉસપર ધરે જો હય્યે નાજુકતર ગુલસેભી બહડ
કર—બાદે બાહારી૦

૩૩.

સુઇઆં કાહે પઇઆં તોડે છઇઆં પ્યારી છોડ—સુઇઆં૦
હમને હુનરવરી સરવરી છોડી વાને દીલબરી છોડી મોરી આસ અબ
તોડ—કાંહે પઇયાં૦
હય્યે ઇન્તેજારી પ્યારી કરે દીલદારી જારી હસરત હય્યે કર જોડ
સો મોરી પ્યારી નજરે હયાંસે કુચ્છ મન ન ધરત અય્યોર નજર કરત
હરદમ મુંહ મોડ—કાહે પઇયાં૦

૩૪.

દીલપર છાંય્યે અનરીત પીત છુપત બીત કબ નઇ નઇ—દીલપર૦
રહત દીલ તંગ તરસકે તનમે મન નીત ખટકત તકતક
હટકત ભર ફલાંગ ભટકત ટુક ઝીઝકત દઇ દઇ—દીલપર૦
જાપર મજનું બન મન કાંપે થરર થરર સોં નીસદીન પલછીન
વ્હો લય્યેલી દીલતંગ ભઇ આસપાસ દમ લેત તરસ કર કય્યેસી કરૂં
રાંમ રાંમ કય્યેશી કરૂં રામ સારી મોરી રાજ લાજ ગઈ ગઇ—દીલપર૦

૩૫.

કોણી મન ભાવન લાગોરે કયું કર કરૂંરે ઇલાજ—કોણીમન૦
નઇ નઇ નેહા મન આઈરે માલીક રખીઓરે લાજ—કોઉમન૦

૩૬.

કોઇ દુન્યાંમે નીરાલા નહી મહોસે હય્યે બાલા
ચમને હુસ્નકા લાલા હય્યે વોહી રંગતોવાલા

વો સનોબરસેહી બાલા હુએ અજબ શાનસે પાલા
ઊસે સરસબ્જીમે આલા રખે અલ્લાહતઆલા

૩૭.

અજી અઓરતસે નીરાલી નહી ગુલજારમે બાલી
ગુલેરૂખપર જો હુએ લાલી ન કહી દેખી ન ભાલી
કહીં ગુલનારકી ડાલી હુએ અજબ તઓર નીકાલી
ઉસે સરસબજીમે આલા રખે અલ્લાહતઆલા

૩૮.

મોહે યકતાઇ હરકી ધ્યાંનમે પડી—મોહે૦
વો મઓલા મઓલા આલા અઓલા બાલા બાલા શાંનોવાલાવો પ્યાર દાતા—મોહે૦
માલી બીન ચમન ચમન બીન માલા કયા માલી કય । ચમન રહે,
જાં બીન તન બદન બદન બીન જાં કયા જાંન રહે કયા બદન રહે —મોહે૦
જોબન બીન રૂપન રૂપન બીન જોબન કયા જોબન કયા રૂપન રહે
દુલાહ બીન દુલહન દુલહન બોન દુલાહ કયા દુલહા કયા દુલહન રહે મો૦

૩૯.

ઘડીમે જીસદમ ન હો કમાની ચલે ન ચક્કરકી જાં ફીશાંની
જો ગુમ હો ચક્કરકી કુચ્છ નીશાંની તો ફીર નીકમ્મી રહે કમાંની
ઈસી તરેહ એ ઘડી જાંહાંનો હુએ અઓરતો મર્દસે ચલાંની
ન હો જો દોનોમે એક જાંની તો ફીર નીકમ્મી રહા યો સાની—ઘ૦

૪૦.

અબતો દુન્યાકી ઘડી મુઝકો ચલાંની ચાહીએ
દીલકે ચક્કર કે લીએ કોઇ કમાંની ચાહીએ
બીન ઘડી ચલનેકે સબ પુર્જોપે જંગ આ જાએગી
જબ નીકમ્મીહો ગઇ દુન્યાકે કયાં કાંમ આએગી.

૪૧.

ખુબ તેરી બાત અબ મેરી સમઝને પાઇ હએ
તુ કમાનીકે લીએ થક્કરસી જો ચકરાઈ હએ
દેર કારે નેકમે ફીર કીસલીએ ઠએરાઇ હએ
ખુદ બખુદ તેરે લીએ ઘર બએઠે ન્યાંમત આઇ હએ.

૪૨.

જો તુ ગુન સમઝત સુન હમરો મોરી સખી જએસા ન્યારાઓ મહે પારા નજર આયા અએસા કોઊ બસર પાયા બોલો પુરા પુરા તોલો–જો તુ૦

ચાંદ ન દેખા મએને તો અએસા ખાતી ખાતી હુ મએ સ- ઓગંદ જગમે અએસા નહીં દીલબંદ દાતા મોરે દેવો ગ્યાન કરકે ધ્યાન લું પએછાન હએ ઇન્સાંન કોઇ સુલતાંન થા ગોલમાન–જો તું૦

૪૩.

પીઅરવા પ્યારી મન ભાયોરી હમ ચલેંગે જુરૂર હુજુર તલક પલમે કર હાલે લખન જતન બ્રીજ નન્દન મોહન બુલાયોરી–પીઅરવા૦

મન ઉતાર લીઓ મીત હમપર ધરત રીઝાવકા લહેના
બહેના કહેના હમ જાંનારે ઝટપત લાંએં ઘર દીલબર
નીરખ પરખ કર સજની મનગુનપાયોરી–પીઅરવા૦

૪૪

જબકે કલનદર બનબન ફીરકર બન્દર લેકર આતે હએ
તાલી બજાના નીસદીન પલછીન બન્દરકો બતલાતે હએં
તુને આકર કયું દીખાએ મોહે બંદરવાકે ખેલ–તુને૦
ભોલે ભાલે મનકો ન ભાયે તોરા ખેલ ઇનસાનોને કએસે પાય હએવાંનોકા મેલ–તુને૦

૪૫.

કીસ ભોલે ભાલે દેશકે રહેનેવાલે હો તુમ ભોલેભાલે–કીસ૦
કીસ જા દેત બન્દરીઆ તાલી બાત સુની યા દેખે ભાલે હો તુમ ભોલેભાલે–કીસ૦

નામો નોશાંન હુજુરકા પાંઊ કચ્ચોન મુરાદકે પાનેવાલે હો તુમ ભોલે ભાલે-કીસ૦

૪૬

સંગલ જંગળ મંગલ હો ગયો હુઈ જો ગુજર તેરી
કંકર પથ્થર ગચ્ચોહર હો ગયો પડી જો નજર તેરી-સંગલ૦
કરમ કરમ તેરાહી પીઆરે સમઝત છીઆ મોરા
અબસ હમરી સીફ્ત કરત સીફ્તે હુનર તેરી-સંગલ૦

૪૭.

કાંહાં તુમ્હારી દુપટીઆ કાંહાં હમારી શાલ
કાંહાં જરાસી રૂમલીઆ કાંહાં બડા રૂમાલ
વાંહાં તુમ્હારી ખીરદ રદ જાંહાં હમારા ખીયાલ
કમરકે સાંમને જુગનુકા નુર હચ્ચે કંગાલ
અરીચ્ચો અંધીઆરી નજર બનવા હાલ
બદન મેરા ચંદા ચલન તેરા ગંદા તેરે ફંદેમે
આચ્ચે ન બંદા જનમ ફીરવાં હાળ-અરીચ્ચો૦

૪૮.

તુમ્હારે કચ્ચોલશે સાબોત હચ્ચે અચ્ચોરતે કંગાલ
મગર કામીનકી ખાતીર હચ્ચે મર્દકા એ હાલ
દેખતેહી હુસ્ને અચ્ચોરત બીલબીલાતે રહેગચ્ચે શોહેદપરા મઝખીકી સુરત ભોન ભીનાતે રહે ગચ્ચે-દેખતેહી૦
અરે ચ્ચો મતવાર નજર બંનવા ડાલ કાંહાં તેરી ટોપી કાંહાં મેરા જામા મેરે જાંમેપે ટોપી અમામા સબ્હી બીકવાડાલ-અરેચ્ચો૦

૪૯

દીલ રાજી કરના બંદોકા તાઅત હચ્ચે ઠચ્ચેરી મચ્ચોલાકી અજમત દુચ્ચેરી હુરમત ઠચ્ચેરી દુન્યાકી જો ઇબાદત ઠચ્ચેરી મચ્ચોલાકી-દીલ રાજી
મચ્ચોલાકે જો પ્યારે ઠચ્ચેરે કયાં જનોંઅજી સાલીક ઠચ્ચેરે માલીક એરે મચોલાઇ જબ આદત ઠચ્ચેરી મચ્ચોલાકી-દીલ રાજી૦

૫૦.

અએસે ધોકા દેનેવાલે મએંને લાખો દેખે ભાલે-અએસે૦

અએસે ચાલાકીસે આનેવાલે બેબાકી દીખલાનેવાલે ચાલોંસે ફુસલાનેવાલે જાલોંમે ઉલઝાનેવાલે-ધોકા૦

અએસે અપને જીકે બહેલાનેકો પહેચ્છાને તુ પહેચ્છાને તુ મરે જીપે બીતી હએ વોહ કયા જાને તુ કયા જાને તુ છોડો છોડો અએસી બાતે કરતી હએ તુ કએસી બાતેં સમઝા અએસી તએસી બાતે જએસી તુ હએ વએસી બાતેં-ધોકા૦

અએસે રાજાજીકી આબાદીકો ગએરત નગરી પહેચ્છાનેથા અએસે ઊસમે જઓહર નીકલે કયા જાનેથા કયા જાનેથા તઓબા તઓબા બારી તઓબા કએસી હએ અહે ખ્વારી તઓબા કએસી અહે બીમારી તઓબા કરતા હુ સઓ બારી તઓબા દેને અએસે દમ તેરે દાઓં સમઝે હમ મુઝેહ દે સકે ન ગમ તુઝેહ જાનતાહું કમ અજી જાઓ જાઓ દેખો ભાલો મુહમે પાની ભરનેવાલે-અએસે ધોકા૦

૫૧.

બોલ રીજાલે તેરે મુહમે પડે છાલે તુઝે ડસે સાંપ કાલે એ દોઆ કરૂં,
કઓન તેરા ઘાટ મીલી કએસી તુઝે બાટ તેરી કયા હએ ચાંહાં
ચાટ કુચ્છ પતા સુનુ;
કઓન તેરા પ્યારા કીસને જુતીપે ઉતરા તું હએ રંડુઆ યા
કે કુંઆરા કોઇ જવાબલું
ભેદબતા અરેદનો ભેદ બતા કોઇ અતાપતા અરે બએલ નથા
કીસ નાથમે તુ-બોલ રીજાલે૦

૫૨.

સમઝ ગવારી તુઝે ગધેકી સવારી તેરી બહડે એ બીચારી મએં દવા નદુ
રાસ્તેકે કાંટેકોઇ આન તુઝે છાંટે તેરે નાક કાન કાટે મએં સવાબલું;
સુનરી દીવાની મેરી દેખકે જવાની તેરો ચાલ મસ્તાની મએં
ક્યાહાભીહું બીન ક્યાહાભીહું,

ભેદ મીલા અરી બલા ભેદ મીલા તેરા જીગર ખુલા અરી ચલી
ભલા કીસ ઘાતમે તુ કીસ ઘાતમે તુ—સમઝ૦

૫૩.

આતીશે ઇસ્ક વો હુએ જીસમે સમન્દર જલજાએ,
એક શરર જાએ જો પથ્થરમેતો પથ્થર જલજાએ—આતીશે૦
પરે પરવાનાં હુએ કયાં શમેરૂખે જાનાપર,
ગર ફરીશતાભી કોઇ આએતો શેહપર જલજાએ—આતીશે૦
તન બદન ફુંક દીઆ હુએ તપે ફુરકતને મેરા,
કયા અજબ હુએ જો મેરે જીસમસે બીસતર જલજાએ—આતીશે૦

૫૪.

ઇશ્કીઆરા કાતીલ બનકર માર માર કરતા,
તનમન સારા આખીર ધુંન કર તાર તાર કરતા—ઇશ્કીઆરા૦
આશીક પ્યારા કાફીર બન કર દીન ખ્વાર કરતા,
ઇશ્કોમારા બન બન ફીર ફીર જાન જાર કરતા,—ઇશ્કીઆરા૦
તનમન રજકર અનધન તજકર મજહબ રદ કર જાંપર બદ કર ગુન અઓગુન કર ધુંન બેધુંન કર અનસુની સુનકર; પઢકર ગીરકર દરદર ફીરકર નીસદીન ભરકર એક દીન મરકર; ખાતીરે દીલબર જા નીસાર કરતા—ઇશ્કીઆરા૦

૫૫.

સરવર ભટકતી ન ચલો તોરી સમઝસે હારી મએં બેચારી,
બ્રીજનારી અલગ થલગ જલી કટી કહત કાહે ઠારી—સરવર.
તુતો બીના પ્રીતથી ફીર મન કાહેકો ડોલત ખોલત અબ બાર બાર કયું મોહે છેડત ઘેરત મએં લાજન મરી જાતહું મન પ્યારી—સરવર

૫૬.

એરી સખી સાવન આયો બરખા રૂત આ ગમા,
નએનાં તપત હુએ પ્રાન પ્યારે કાહન બીના—એરી૦
ચઉં અઓરસે ઘટા ઉમડ ઘુમડ ઘેરી આઇ,
મોરી છતીઆ દરકો જાએ પ્રાન પ્યારે કાહન બીના—એરી૦

૫૭.

જો જી ચાહે સુનો ફુલ વલે હુએ એ બડી ભુલ,
કરો ફુલ જો મકબુલ બીના મરજી બાપકે.
સુનો બંદીકી એ અર્જ રજા બાપકી હુએ ફર્જ,
બડા ભારી હુએ એ કર્જ રહે સીર ન આપકે.

૫૮.

હુએ નસીબ નેક હમારા શુકરાંનાં હુએ મઓલાકા,
જાંનકો ધ્યાન થા જીસકા વો ફુલ નીરાલા તાકા.
દીલરૂબા સીતારા ચમકા રઓશન હુએ ચેહેરા વાકા.
જો ચાંદકો દે હુએરાંની અઓર મેહેરકો દે પીશેમાની
જો જગમે હુએ લાસાની જીવટ અલબેલા બાંકા,
તુમ ધ્યાન ધરો બાતીનકા કયા ફુલ ખીલા આ નાંકલા.

૫૯.

જહાંનકે બશર બને મુનશી,
ધરતી સારી બને તખ્તી.
જગકે દરીઆ બને સીઆહી,
તોરી નવાજીશ લીખી ન જાએ પુરન આસ ભઇ–જહાંનકે૦

૬૦.

કયા હમ પલટનમેં ભરે હુએ હુએ લછછન છપ્પન લાખ,
ફુસલાઉં ફાસા બહેકાઊં ભુલાઊં એહી હુએ મેરી બાત;
પકડ જકડ રગડ અકડ બતાકે મારૂં હાત,
તડક ભડક ફટક કડક સુનાકે મારૂ લાત;
તુમે કોઉ કયા જાને મુઝે સબ જગ જાને લાખો કાટે ગાત–કયા૦
સંએંકડો ઉલટી સએંકડો સીધી જોડકે લુટે તન,
ઇજજત લુટી ધનભી લુટા સએંકડો લાખો મન;
તુને કયા લુટા જો લુટા મએંને લાખોં ગાંઉં,
તુમતો સબ હો ઝુટે ઝુટે હમ ગુલશનકે ગુલબુન બુટે;
સાતોં દીપકે ગાઊં લુટે ડાંકુ મેરા નાંઊં–કયા૦

ચાર બરસમે ચઓગના કરકે સીમાજરસે થએલી ભરકે છ
એલા લઓટે ઘર,

હમ છએલાતા નામ ન લેવે ઘરકા આધા દામ ન દેવે કુટા એક
બાદામ ન દેવેં કભી ઉભર ભર;

જીસંકા ચાહે ઇજીજત દેવેં જીસકા ચાહે જીલ્લત દેવેં જીસ્સે,
ચાહે ન્યાંમત લેવેં જીસ્સે ચાહેં ખીદમત લેવેં હમકા કીસકા ડર;
જો કોઇ આ હાકીમકા પુછે પહેલે આ કર હમકા પુજે સર અ એ
ધાએ કદમ કા પુજે અએસે હએ હમ સબસે બહડકર સરવર;
બરતર મેહેર મુનવ્વર બાકી સબ કમતર—કયા હમ૦

૬૧.

ન બોલા તારા તારા વા તારા હએ ન્યારા ન બોલા તારા તારા,
વા આંખોકા તારા નસીબોકાં તારા ખુદાને ઊતારા—ન બોલો૦

ચન્દરપે દાગ કારા સુરજ હએ આગ સારા ચન્દર સુરજસે
પ્યારા નસીબોંકા તારા ખુદાને ઊતારા—ન બોલો૦

સાફ કહે દુંગી જો પુછેગા કોઇ હશ્રકે દીન,
મએં ગુન્હેગાર નહી હએ એં ગુનેહગાર આંખે
મજનુંકા દેખીએ લએલાકી આંખસે,
વામીકકા દેખીએ ઉજરાકી આંખસે—તારા ન બોલો૦

૬૨.

એ મારે પીતા પ્યારે મન મારે લગી હએ આગ,
કએસે ખાઊ કએસે ખાઉ પ્રાંન છોડકે બેશક સોઊ;
હરદમ હમદમ ગમ રહે મનમે નીસદીન પલછીન દમ ઘુટે તનમે
હાએ—એ મારે૦

લાડ પયારકી પાલી બાલી સુખસુખ રહેજાએ,
રાજ બાગકા માલીવાલી નીરખોટ બતલાએ;
જીસમજારહુ ચરમજારહું જાંનીજાર હું દીલફીગારહુ,
સોગવાર હું બેકરારહું હાએ—એ મારે પીતા૦

૬૩.

જએ બોલો ખુસોકે દમકી રૂત ભાગી હમારે ગમકી—જએ૦

પુરી હો મનશા પયારીકે મનકી નેક ઘડી આન ચમકી કરો કરતા રેકો શુક્રકે સોજદે નજર દીખાઇ કરમકી—જએ૦

૬૪.

લો ચોરી ખુલી તુમહારી દેવસવારી કરકે ન્યારી બાગ બાડી
લુટી સારી પરસતાનકી દુલારી
તુમ જુઆરી બડે ભણારી સંગ તુમહારે દીલબર પ્યારી ખેલ,
ખેલ બાજી હારી પોશોમાનથી બેચારી;
બદકારી સુની ન્યારી સંગ સીધારી દેવન પ્યારી દીલકે,
શીશેમે ઊતારી દેવ જાન તકકી કુઆરી—લો ચોરી૦

ચોરનકો તાજ કએસા જુઆરીકો રાજ કએસા બદીકે ચલન બીચ ઝુટી સરદારી—લો ચોરી૦

ચોર તો હો તુમ પુરેપુરે આંખ ચુરાકર પરીયાં ધુરે,
માલ ચુરાકર હાથમે લાએ ફુલ ચુરાકર ઘરકો આએ—ચોરી૦

૬૫

અજી હાલ સુનો મેરે જીકા મએં ચેલા હું એક દેબીકા,
દીલ જાંન ગયા મુઝ આસીકા જો મતલબ હયે શાહેજાદીકા—અજી૦

પર બાયસ હએ લાચારીકા હએ પુંજા કાંમ પુજેરીકા મુજે હુકમ નહી હયે સાદીકા—દીલ

૬૬.

દેબીકો મનાઊં બતીઆ યું સારી આજ નીંગટ ગઇ—દેબીકો
સુભ ઘડી વો ઘડી જાઉં વાકે દવારે ચેરી તીરથીયોંકી—બતીઆં૦

૬૭.

ઓ દેબી તોરે દવાર શાહી દરબાર પુજંન ભજન કારન આએ૦
મન્સા ઊનકી પુરન કર સોનેકા છતર દેવે બંધાએ—ઓ દેબી૦

તુલસી પતર સન્દલ ચન્દન અન્ન ધન્ન જલ પાન ફુલ ફલ પુજન ચહડાએ આરતી ગાએ અઓર જો તુ ચાહે માગે તુરત તોહે વો દેવે મંગાએ—ઓ દેબી૦

૬૮.

તુમ કૌન બસર હો કાંહાંસે આએ હો એ આદમજાદ
કીસ ફીકરમે હો કીસ ઝીકરમે હો કયા ચાહાતે હો ઇમદાદ
કીસ તઔરસે તુમકો અયાં હુઆ મુઝ દેખીકા ઇસરાર
કીન બતાદીઆ ઔર પતા દીઆ ઇસ મનદરમે અઔતાર

૬૯.

આસા સારી જીકી પુરન જાને હુ—આસા૦
જએસા ચેરા તોરા તાજ ચેરી મોહે કીને આજ, સંજોગ
કરકે જી શાદી કીરાઓ—આશા૦

૭૦.

યા કરીમના યા રહીમના મેરાનાદીર ગુલબદન યા જો સંગ
આજ રંગ લાયા અંગ અશલી ઢંગ—યા કરીમના૦
તુમ પ્યારે હમારે યાંહાંઆ મીલે આજ સઔતન પ્યારી કે ફુલ
ખીલે મોરે નયેના ભયે મુફતમે બદનામ કોજો આમ નેક
કામ યા કરીમના૦

૭૧.

મએં દુખીઆ નહી આઇ ભાઇરે—મએ૦
શાને ખુદાઇ મોહેખીંચ લાઇ,
તુરપે ખાક જમાઇ ભાઇરે.—
શાખકે અનદર આગ દખીથી,
આજ હવાને ઊડાઇ ભાઇરે.—મએ૦

૭૨.

વોહ ફુલવાલી પરી દેખલો જરી, મેરી જાન છુટી.
કએદસે દુખ ભરી; પરી હું—દેખલો
મીલ ગયો આકે આખરી, મેલોસે મેલ,
જો ગએર પાકે ગીરો દેખલો જરી—વોહ.

૭૩.

ઇનકી મહોબત પ્યારમે બંદી ફસી આજારમે
ઇનદરને દીઇ એ બદ દોઆ પથ્થર બનુ સંસારમે

જબતકકે અપની જાતકી અઔરતસે એ હારા ન હો
બેકસ ન હો બેબસ નહો લાચારા બેચારા ન હો
મુઝશે રજા પાકર ઉધર શાદીપે ઓ પ્યારા ન હો
વાંતક હમારે જીશમકો પથ્થરશે છુટકારા ન હો
ભલા હુઆ નહી દઔલત લુટી, મએં
પથ્થરસે છુટી—
તુઝ સાજનકી મેહેરે દયાસે; દુખ
મટકી મેરી ફુટી—

૭૪.

કોઈ રબકી મરજી કયા જાને દુનયાં મતલબ આપના જાને
જો જીસપર બીપતા બીતી હએ વો જાને યા મઔલા જાને—કોઈ૦
જો મએં જાનું તુ કયા જાને ફરમાયા ઇન્દર રાજાને નુરીમે નુર સમાં જાને આદમકો આદમ પા જાને જબ રંગમે રંગ મીલા જાને તબ તનસે સંગ છુટા જાને—કોઇ રબકો૦

૭૫.

યા હીલા પાયા ગએબી શાદીકા રાજા ઇન્દર ગુન તેરા
બાકી નુરીને માના ગુન તેરા જુગ પાયા પુરા પુરા શાહીનસારીકા—કયા૦
છુટા ગમ તુતા સંગ પરીકા કયા ખુલા ઇન્દ્રબલીકા સરૂપા હમરી રાજ પુતર ચતુંર ચતરા દેખ ચતરાઈ મેલ મીલાયા અનુપા—કયા૦
અરબન બરબન ગુલબુન જમે જમે પદમન સંબન ગુલસન બને બને નરગસ સઓસન ઘને ઘને સુને સુને ઊનમેસે બની બને દો ગુલ ચુને ચુને—કયા૦

તમાંમ શુદ.